

РЕШЕНИЕ

№77

гр. Перник, 18.06.2012г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на първи юни през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 66 по описа за 2012г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря И.И.***, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Х.П.Х.,*** срещу заповед с рег. № 19 от 20.01.2012г. на началника на РУ”Полиция” гр. Брезник за налагане на дисциплинарно наказание. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като издаден от некомпетентен орган и постановен при неизяснена фактическа обстановка. Иска се отмяната на заповедта ведно с произтичащите от това законни последици. Претендира се присъждане на направени по делото разноски.

Ответната страна–началника на Районно управление “Полиция” гр. Брезник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на обжалвания административен акт. Счита, че акта е издаден от компетентен орган, при спазване на административно производствените правила и при съобразяване с материално правните норми. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Видно от отразеното върху самата заповед, същата е получена лично срещу подпис от лицето на 09.02.2012г., а жалбата против нея е входирана в РУ”Полиция” Брезник на 22.02.2012г.. Административен съд Перник намира подадената жалба за допустима, като подадена в срока и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Разгледана по същество е основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед регистрационен с рег. № 19 от 20.01.2012г. на началника на Районно управление “Полиция” гр. Брезник за налагане на дисциплинарно наказание, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 4 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от една година, за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 08.11.2011г. за времето от 12.00ч. до 19.00ч. в гр. Брезник Х.*** е допуснал или предоставил управлението на лек автомобил Нисан “Примера” на Р.Ч.***-лице

употребило алкохол и което около 19.00ч. е осъществило пътно-транспортно произшествие в гр. Брезник. В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че с това си поведение държавния служител е нарушил т. 7 и т. 8 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители-да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да уважават закона. Посочено е също, че заповедта е издадена след приемане на писмените обяснения с вх. № 8086 от 28.11.2011г. и възражение с вх. № 408 от 20.01.2012 по описа на РУ”П”Брезник, а нарушението е описано и отразено в справка рег. № 2503 от 28.12.2011г.. Предмет на съдебното производство е законосъобразността на тази заповед.

Жалбоподателят е на работа в органите на МВР от 1992г., като последно е заемал длъжността младши разузнавач в РУ”Полиция” Брезник при ОД на МВР-Перник, категория “Д”, видно от приложена по делото кадрова справка.

Със заповед № 1532 от 17.11.2011г. Директора на ОД на МВР-Перник е разпоредил извършване на проверка във връзка с пътно транспортно произшествие осъществено на 08.11.2011г., с автомобил собственост на служител при РУ”Полиция”-Брезник и е определил състав на комисията, която да провери случая и да изготви писмена справка. По делото не са ангажирани доказателства, от които да е видно комисията да е искала обяснения по случая от настоящия жалбоподател, но такива с рег. № 8086 от 28.11.2011г. фигурират по делото.

В хода на административното производство, ако може въобще да се каже, че е проведено такова са дали обяснения лицата Д.Д.***, Р.Ч.***, К.К.***, К.А.***, А.Г.***, И.Г.***, К.Ц.***, А.В.***, Д.Х.***, С.Л.***, В.Л.*** и С.М.***. Тези обяснения не е видно в каква връзка са, не е видно до кого са дадени и не е ясно във връзка с какво са поискани.

Обясненията на К.К.***, К.А.***, А.Г.***, И.Г.*** и К.Ц.*** единствено са насочени към станалото пътно превозно произшествие причинено от Румен Чернев. Същите по никакъв начин не са обвързани с повдигнатото дисциплинарно обвинение срещу Х.***, затова, че на 08.11.2011г. в периода от 12.00ч. до 19.00ч. е предоставил или допуснал Ч.*** да управлява лек автомобил след употреба на алкохол. Те са очевидци на станалото ПТП при което Х.*** е бил в автомобила причинил това ПТП.

На обясненията на Р.Ч.*** се гради цялото производство и само на тях административния орган е дал вяра. Ч.*** твърди, че около обяд с Х.*** са отишли в ресторант “Москва” и са пили по две водки. След това са взели и Д.*** и са отишли в друго заведение. Той не отрича, че е управлявал автомобила на Х.***, но твърди, че е по настояване на Х.***. По тези негови твърдения административния орган не е извършил никаква проверка и не е събрал доказателства, от които да се установи верността им. В тази връзка следва да се отбележи, че дори св. Д.*** не твърди, че автомобила е бил предоставен. Никои друг от далите обяснения лице не установява факта на предоставяне на автомобила на лице в нетрезво състояние.

В хода на административното производство са игнорирани обясненията на А.В.***, Д.Х.***, С.Л.***, В.Л.*** и С.М.***, като е прието, че са дадени от заинтересовани лица.

След като е извършила проверка комисията в справка рег. № 25003 от 28.12.2011г. е дала становище до Директора на ОД на МВР, че са налице достатъчно данни, че Х.*** е допуснал или предоставил управлението на МПС на лице, което е употребило алкохол, с които си действия е нарушил етичните правила за поведение регламентирани в т. 7 и т. 8 на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и е предложила на служителя да бъде наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от една година. Върху справката е положена резолюция “Съгласен” с дата 29.12.2011г. и подпис. На 19.01.2012г. жалбоподателят е запознат с

констатациите отразени в справката, и началника на РУ”Полиция”Брезник в присъствието на Х.*** е оформил протокол за изслушване на служител, извършил дисциплинарно нарушение. Писмени възражения са постъпили с вх. № 408 от 20.01.2012г.

Приложен е акт за установяване на административно нарушение № 348-8 от 08.11.2011г. срещу Р. Ч.*** за извършено нарушение на чл. 20, ал. 2 и чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и Заповед № 348-8 от 08.11.2011г. за прилагане на принудителна административна мярка по отношение на Ч.***-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността, както и копие от обвинителен акт срещу Ч.***.

В хода на съдебното производство по искане на страните се допуснаха до разпит свидетелите А.В.***, В.Л.***, С.М.***, Д.Д.*** и А.П.***.

От разпита на първите трима свидетели се установяват по безспорен и категоричен начин следните обстоятелства: Същите са преки очевидци, които са възприели пряко и непосредствено, че моторното превозно средство около 18.30ч. е управлявано от Х.*** /св. В.***/, че Д.*** е спал на задната седалка вдясно от шофьора, че са видяли от задната седалка на лек автомобил “Нисан” от към шофьора да слиза непознат, които в последствие е потеглил с автомобила, както и че не са чули никакви разговори вътре в автомобила. Свидетелските им показания се ценят в цялост, не само защото са дадени под страх от наказателна отговорност, но и защото кореспондират напълно с обясненията им дадени пред административния орган, а и същите кореспондират едни с други със свидетелските им показания дадени в хода на съдебното производство, както и с обясненията на Л.***, Х.*** и В.***.

По отношение на свидетелските показания на Д.*** и П.***. От свидетелските показания на Д.*** състава приема, че същият е прекарал следобяда на 08.11.2011г. в компанията на Х.*** и Ч.*** и че около 15.30ч., когато са се срещнали автомобила е бил управляван от Ч.***. Свидетеля е категоричен, че при срещата им двамата не са били видимо пияни, както и че не знае дали са били пили преди това. Приема също така, че тримата са употребили алкохол в заведението, както и че Х.*** и Ч.*** са се разправяли нещо на тръгване при автомобила. Заявява също, че не е спал в автомобила. Спорен е момента на тръгване от заведението “При Йонка” кой се е качил да шофира. Съпоставени с обясненията му от 23.11.2011г. няма противоречие, Ч.*** се е качил да управлява автомобила. По делото е приложен и протокол от разпит на свидетел от 11.11.2011г. по досъдебно производство № 255/2011г. по описа на РС-Брезник. От тях се установява, че Д.*** е кум на Ч.***, че Д.*** се е качил в автомобила и е задрямал и че не знае кой се е качил да управлява автомобила. Обсъдени в съвкупност показанията му се налага извода, че те са непоследователни, нелогични и не на последно място целящи да въведат в заблуждение, а не да изяснят цялата обективна истина. Същите стоят изолирано от останалия доказателствен материал събран в хода на съдебното производство, поради което и не се кредитират от състава. Няма никаква логика-нито житейска, нито правна трима свидетели да са възприели със собствени възприятия, които по никакъв начин не са заинтересовани от изхода на делото, че лицето спи, то същото това лице да заявява противното пред настоящата инстанция, като и че веднъж е категоричен, че Чернев се е качил да управлява, а в следващия момент да твърди, че не знае кой е управлявал автомобила.

Свидетелката Пантелеева е допусната до разпит по искане на ответника по жалбата. От свидетелските ѝ показания се установява, че в 17.30ч. и към 19.00ч. колата на Х.*** е била паркирана пред заведението “При Йонка”. Към 19.00ч. е видяла тримата да си говорят пред колата, не знае за какво, като е забелязала, че Р.*** се е качил да кара. Също така заявява, че Х.*** не е била около колата. Показанията ѝ се

ценят дотолкова доколкото са дадени от незаинтересовано от изхода на делото лице, но по никакъв начин не внасят яснота по повдигнатото дисциплинарно нарушение.

Въз основа на събраните гласни доказателства и при съпоставка с писмените доказателства настоящия състав намира, че административния орган въобще не е доказал релевантния по делото факт на предоставяне или допускане управлението на МПС на лице в нетрезво състояние. Следва да се отбележи, че на държавния служител са вменени две изпълнителни деяния, сами по себе си с различно съдържание и при проява на различна форма на вината.

Атакуваната заповед е издадена по реда на чл. 231 от ЗМВР, на основание чл. 224, ал. 1, т. 4 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 12 от ПП на ЗМВР. Заповедта е издадена в писмена форма от компетентен орган по чл. 228, т. 4 от ЗМВР – началник на РУ”Полиция”-Брезник, който съгласно с заповеди рег. № №Із-3097 и Із-3099 от 29.12.2010г., издадени от министъра на МВР и йерархичните нива на длъжностите на държавните служители в МВР е приравнен по степен на началник “сектор”, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 231 от ЗМВР редът за налагане и изпълнение на дисциплинарите наказания се урежда с Правилника за прилагане на закона. Чл. 231 от ПП от ЗМВР постановява, че дисциплинарно производство се образува при наличие на повод и данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на МВР. Изискването да бъде проведено дисциплинарно производство, като поредица от фактически и правни действия за установяване и доказване на извършено дисциплинарно нарушение е свързано и с възможността държавният служител в МВР да се защити срещу конкретно предявени му обвинения от конкретно наказващ орган. По силата на чл. 237 от ПП на ЗМВР дисциплинарното нарушение се установява от органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, като за установяване на нарушението дисциплинарно наказващият орган в рамките на дисциплинарното производство може да разпреди извършване на проверка. В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че дисциплинарно наказващия орган не е провел никакви действия от свое име по установяване на нарушението. Всички извършени действия са осъществени от Директора на ОД на МВР, който е бил сезиран с докладна записка № 19714 от 15.11.2011г. от началника на РУ”Полиция” за станал инцидент на 08.11.2011г. в гр. Брезник. Въз основа на тази докладна, директора на ОД е издал заповед № 1532 от 17.11.2011г. , с която е разпоредил проверка за станало ПТП с автомобил собственост на служител от МВР, определил е комисия и е наредил изготвяне на справка по случая. Във връзка с тази заповед са дадени сведения от Х. до Директора на ОД на МВР с вх. № 8086 от 28.11.2011г.. За всички останали обяснения и сведения приложени по делото не е видно по какъв повод са поискани, пред кого са дадени и във връзка с какво са дадени, от което следва, че са събрани нередовно в административното производство и нямат доказателствена сила пред съда. Административния орган е нарушил чл. 44 и чл. 39, ал. 2 от АПК, касателно събиране на доказателства. Следва да се подчертае също, че справката е приета от някого на 29.12.2011г. с резолюция “съгласен”. Липсват доказателства, от които да е видно как справката е попаднала в администрацията на административно наказващия орган-началника на РУ”Полиция”, при което се установява съществено нарушение на чл. 238 от ПП на ЗМВР, тъй като не е налице писмено уведомяване. Липсват и доказателства цитираните по-горе писмени обяснения да са приети от него, както и да е възложена допълнителна проверка. Нормата на чл. 238 от ПП на ЗМВР не е самоцелна, а тя е неразривно свързана с преклузивните срокове по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Нарушението е открито по смисъла на чл. 233, ал. 1 от ПП на ЗМВР от момента на предоставяне материалите по случая на

началника на РУ”Полиция” Брезник като компетентен орган да наложи наказанието. Разпоредбата на чл. 223, ал. 2 от ППЗМВР изрично предвижда, че дисциплинарното нарушение се счита за установено, когато материалите постъпят при компетентния дисциплинарнонаказващ орган, който следва да се запознае с тях и да извърши преценка дали е дисциплинарно нарушение, но в случая няма доказателства кога това се е случило още повече, че дори справката не е вхвърляна при дисциплинарно наказващия орган. В заповедта, освен коя точно норма наказващият орган счита, че е нарушена с действията или бездействията му следва да конкретизира какво точно не е направил. Такова уточняване обаче не е направено. Непосочването на конкретните фактически основания, които да съответстват на определената квалификация на дисциплинарното нарушение не може да бъде заместено само от цитирането на правно основание. Точното посочване на санкционираното със заповедта нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, и доказателствата, въз основа на които това е установено, са от съществено значение за законосъобразното ангажиране на дисциплинарна отговорност. Тези изисквания са свързани с реализиране правото на защита на наказаното лице, както и с контрола за законосъобразност на административния акт, с който се налага наказанието, с оглед правилна преценка за наличието на осъществено от обективна и субективна страна дисциплинарно нарушение и правилното квалифициране на същото.

При извършване на проверката и при издаване на индивидуалния административен акт административния орган е нарушил основни принципи залегнали в АПК, принципът на самостоятелност и безпристрастност и принципа на прозрачност. Така описаното по-горе мотивира състава да приеме, че жалбата е основателна, защото са налице съществени нарушения на административно производствените правила, което е достатъчно основание за отмяна на акта.

Оспорвания в настоящето производство индивидуален административен акт е и материално незаконосъобразен. Доказателствата, приложени към административната преписка не обосновават основанието, възприето от органа при произнасянето му с атакуваната заповед. Административният орган е приел, че фактите попадат в хипотезата на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 12 от ПП на ЗМВР. Според настоящият състав дисциплинарната отговорност на служителя от МВР, ангажирана в рамките на дисциплинарно производство не е установена и доказана. Всички събрани доказателства сочат за липса на дисциплинарно нарушение от страна на жалбоподателя. В случая административно наказващия орган не е доказал наличие на дисциплинарно нарушение, за което да бъде наложено дисциплинарно наказание. В хода на дисциплинарното производство не са събрани категорични доказателства, въз основа на които да е установено по безспорен начин вмененото нарушение на служебната дисциплина. В конкретиката на казуса безспорно е, че Х., Чернев и Д. са били към 19.00ч. под въздействието на алкохол и Чернев в следствие на алкохолно опиянение е предизвикал ПТП. Между страните не е налице и спор, че на 08.11.2011г. Х. не е бил на работа и не е изпълнявал служебни задължения. Факта, че при станалото ПТП е бил в автомобила сам по себе си не влече състава на чл. 227, ал. 1, т. 12 от ПП на ЗМВР.

Министърът на вътрешните работи утвърждава Етичен кодекс за поведение на държавните служители на МВР на основание чл. 21, т. 12 от ЗМВР. Нарушенията на етичните правила на поведение на държавните служители на МВР съставляват самостоятелно основание за налагане на дисциплинарно наказание. Такива са нормите на чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и чл. 227, ал. 1, т. 12 от ПП за ЗМВР. Етичният кодекс за поведение на държавните служители в МВР императивно разпорежда на държавния служител да пази доброто име на институцията и да насърчава хората да уважават

закона, като нарушението на тази забрана води до налагане на дисциплинарно наказание "порицание". За да бъде наложено, то е необходимо по безспорен и категоричен начин да бъде установено нарушение на етичния кодекс, което в случая не се доказва. Предвид на изложеното, оспорената заповед като незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора пред настоящата инстанция и направеното искане за присъждане на разноси от жалбоподателят, административният орган следва да бъде осъден да заплати на същия 410 лева, представляващи адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие и държавна такса за образуване на производството.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х.П.Х.,*** заповед с рег. № 19 от 20.01.2012г. на началника на РУ"Полиция" гр. Брезник за налагане на дисциплинарно наказание.

ОСЪЖДА РУ"Полиция"-Брезник да заплати на Х.П.Х.,*** деловодни разноси в размер на 410 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: /п/